

REDDEN, WAT ER TE REDDEN VALT.

SAVE WHATEVER CAN BE SAVED.

"Voorkomen is beter dan genezen": vooral waar het de vogels betreft die door stookolie worden getroffen, daar zullen we het allemaal wel over eens zijn. Echter, ook al zou het ons met elkaar lukken om een betere internationale wetgeving te krijgen, waardoor het jaarlijks grote aantal illegale olielozingen vermindert, zouden we nog altijd blijven zitten met het probleem van de scheepsrampen en andere niet-moedwillige oliemorsingen en de dientengevolge getroffen dieren.

Juist als zoveel vogellevens verloren gaan, moeten we alle zeilen bijzetten om te redden wat er nog te redden valt. Natuurlijk moeten ernstig verminkte dieren, die geen enkele kans op redding hebben, uit hun lijden worden verlost. Deze diagnose is echter bij olieslachtoffers dikwijls moeilijk te stellen. Dit geldt eens te meer, wanneer mensen met weinig ervaring in vogelrevalidatiewerk uitsluitend op uiterlijk gaan selecteren. Het ergste kwaad zit namelijk niet aan de buitenkant, maar inwendig. Een slachtoffer dat aan de buitenkant vol olie zit maar daarvan weinig heeft binnengekregen, heeft meer kans op redding dan een dier dat langer onderweg geweest is en dat zichzelf gedeeltelijk heeft schoongepikt. Op zijn minst moet men bij het selecteren de vogels wegen en eventueel zelfs hun temperatuur opnemen.

Belangrijk voor het welslagen van revalidatie is de wijze waarop de eerste opvang geschiedt. Vogels mogen nooit aan één vleugel worden opgepakt, want dit veroorzaakt onnodig veel stress. Vogels mogen ook nooit op open aanhangwagens worden vervoerd, want hierdoor wordt de kans op longontsteking groter en in ieder geval zal ieder opvangcentrum, hoe gebrekkig van accommodatie dan ook, de dieren moeten voorzien van fris drinkwater en de juiste voeding. Als de dieren daar nog eens 24 uur op moeten wachten, neemt de kans op inwendige schade nog aanzienlijk toe. De temperatuur van de opvangruimte zal voor bevulde vogels minimaal 16°C moeten zijn en zo spoedig mogelijk moet worden gestart met een kuur om de dieren inwendig van olie te ontdoen. Waar olie zit, kan namelijk geen voedsel zitten. Zelfs Futen, die doorgaans tot de moeilijke patiënten behoren, gaan eten zodra de olie van binnen verdwenen is. Veel hangt af van de accommodatie van de kustasiels. Dit zou in Nederland nog beter kunnen, als er maar niet altijd mensen zouden zijn, die voortdurend lopen te roepen dat het allemaal te duur is. Waarom eigenlijk? Het rijk ontvangt van de vogelasiels veel meer aan BTW dan wat aan subsidie beschikbaar wordt gesteld. Bovendien wordt er zeer zeker geen geld aan besteed van mensen, die het niet voor de vogels en het milieu over hebben. De vogels danken hun leven aan vogelvrienden, die al het werk volkomen pro deo verrichten en aan mensen die blij zijn met de vogelasiels en die volkomen vrijwillig financiële hulp bieden.

Zolang we ertoe in staat zijn en zolang het financieel mogelijk is, zullen we ons uiterste best blijven doen om al die vogels, die nog een tweede kans op leven hebben, die kans ook inderdaad te geven.

In this contribution the opinion is expressed that every single oil-fouled seabird washed ashore alive should be given a fair chance to be rehabilitated. Only the sickest and/or weakest birds should be killed without rehabilitation efforts. Briefly some of the most important problems of the first aid are discussed and the importance of cleaning the stomach and guts of oil in order to get the birds to eat is stressed.

It is admitted that the accommodation at the moment in the Dutch rehabilitation centres along the coast is not (yet) adequate to cope with extremely large numbers of oil-fouled birds, mainly because it is considered to expensive. The author argues that more money should be spent on this and that until now all work has been carried out by volunteers and all financial support has come from volunteer supporters. Finally, it is agreed upon that prevention is always better than curing, but we should realize that even in case of perfect international

legislation and equally perfect control on illegal oil spills, we shall still have to cope with unintentional oil spills and the victims caused by them.

T.te Boekhorst-Van Dieren, Vogelrampenfonds, Pr.Mauritslaan 117, 2051 KC Overveen.